

บทที่ 6

พระเจ้าตรัสกับมนุษย์อย่างไร

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามาร

- บอกถึงวิธีต่างๆ ที่พระเจ้าตรัสกับมนุษย์
- รู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงจำกัดความสามารถของพระองค์ในการติดต่อสื่อสารกับมนุษย์

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“เหตุฉะนั้นอย่าเป็นคนโง่เขลา แต่จงเข้าใจหน้าพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า
เป็นอย่างไร” เอเฟซัส 5:17

ตามที่เราได้กล่าวไว้ในคำนำของวิชาที่ว่า พระคัมภีร์เป็นประวัติของวิธีซึ่งพระเจ้าทรงใช้สื่อสารกับมนุษย์และการตอบสนองของมนุษย์ชาติต่อพระสุรเสียงของพระเจ้า บทนี้จะตรวจสอบบันทึกในพระคัมภีร์เพื่อค้นคว้าวิธีซึ่งพระเจ้าทรงสื่อสารกับมนุษย์

พระวจนะที่เขียนไว้

เราได้เรียนแล้วว่า พระเจ้าตรัสกับมนุษย์โดยทางพระวจนะที่เขียนไว้ พระองค์ไม่จำเป็นต้องพูดกับคุณด้วยวิธีอื่นอีกซึ่งเกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงเปิดเผยไว้แล้วในพระคัมภีร์

เมื่อพระเจ้าทรงใช้วิธีอื่นในการสื่อสาร วิธีเหล่านั้นจะไม่ขัดแย้งกับพระวจนะของพระองค์ที่เขียนไว้

การอธิษฐาน

มีตัวอย่างหลายแห่งในพระคัมภีร์ กล่าวถึงสถานการณ์ซึ่งพระเจ้าตรัสผ่านทางคำอธิษฐาน

การอธิษฐานและการถืออดอาหาร (ไม่กินอาหารโดยเหตุผลฝ่ายวิญญาณ) มีผลให้พระเจ้าสามารถสื่อสารพระประสงค์ของพระองค์แก่เปาโลและบารนาบัสได้

“เมื่อคนเหล่านั้นกำลังนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าและถืออดอาหาร พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า “จงตั้งบารนาบัสกับเขาโลไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น”

เมื่อถืออดอาหาร อธิษฐาน และวางมือบนบารนาบัสกับเขาโลแล้ว เขาก็ใช้ท่านไป”

กิจการ 13:2-3

คำอธิษฐานของเราต้องรวมคำขอร้องของเราที่จะทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จในโลกนี้ พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ให้อธิษฐานว่า

“ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก” มัทธิว 6:10

พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อขอการทรงนำจากพระเจ้าก่อนที่จะเลือกสาวกของพระองค์ **“ครานั้นพระเยซูเสด็จไปที่ภูเขาศาบาเพื่อที่จะอธิษฐาน และได้อธิษฐานต่อพระเจ้าคืนยังรุ่ง**

ครั้นรุ่งเช้าแล้ว พระองค์ทรงเรียกสาวกของพระองค์ แล้วทรงอธิษฐานเลือกสิบสองคนออกจากหมู่สาวกนั้นที่พระองค์ทรงเรียกว่าอัครทูต” ลูกา 6:12-13

พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อพระประสงค์ของพระเจ้าก่อนที่จะสิ้นพระชนม์ **“พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์พอพระทัย ขอให้ถ้อยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดีอย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์เถิด”** ลูกา 22:42

ผู้ให้คำปรึกษา

พระเจ้าทรงสื่อสารพระประสงค์ของพระองค์โดยทางผู้ให้คำปรึกษาของคริสเตียน มีตัวอย่างหลายประการในพระคัมภีร์ที่คนแสวงหาการทรงนำจากคนของพระเจ้า

พระคัมภีร์กล่าวว่า

“ที่ไหนที่ไม่มีมีการนำประชาชนก็ล้มลง แต่ในที่ซึ่งมีที่ปรึกษามากย่อมมีความปลอดภัย” สุภาษิต 11:14

สถานการณ์แวดล้อม

พระเจ้าทรงสื่อสารแผนการของพระองค์โดยทางสถานการณ์แวดล้อม

ตัวอย่างที่ดีมากในพระคัมภีร์เดิมคือ ชีวิตของโยเซฟซึ่งบันทึกไว้ในปฐมกาล 37-50

โดยทางสถานการณ์แวดล้อมซึ่งโยเซฟไม่สามารถควบคุมได้ เขาถูกใช้ให้ช่วยชีวิตของคนเป็นพันๆ ในเวลาที่มีการกันดารอาหารอย่างหนัก

พี่ๆ ของโยเซฟขายเขาให้เป็นทาสในอียิปต์ โยเซฟรับรู้สถานการณ์ด้านลบนี้ว่าเป็นการทรงนำของพระเจ้า

“แต่บัดนี้อย่าเสียใจไปเลย อย่าโกรธตัวเองที่ขายเรามาที่นี่ เพราะว่าพระเจ้าทรงใช้เราให้มาก่อนหน้าพี่ เพื่อจะได้ช่วยชีวิต

เพราะมีการกันดารอาหารในแผ่นดินสองปีแล้ว ยังอีกห้าปีจะไถนาหรือเกี่ยวข้าวไม่ได้เลย

พระเจ้าทรงใช้เรามาก่อนพี่ เพื่อสงวนคนที่เหลือส่วนหนึ่งบนแผ่นดินไว้ให้พี่ และช่วยชีวิตของพี่ไว้ด้วยการช่วยกู้อันใหญ่หลวง

ฉะนั้นมิใช่พี่เป็นผู้ให้เรามาที่นี่ แต่พระเจ้าทรงให้มา พระองค์ทรงโปรดให้เราเป็นเหมือนตัวบิดาฟาโรห์ เป็นเจ้าในราชวงศ์ทั้งสิ้น และเป็นผู้ครอบครองประเทศอียิปต์ทั้งหมด” ปฐมกาล 45:5-8

พระเจ้าทรงใช้สถานการณ์ด้านลบซึ่งมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อกระทำแผนการของพระองค์ในชีวิตของโยเซฟ

เปาโลเขียนคำที่ น่าสนใจใน 1 เธสะโลนิกา 2:18 เขาบอกผู้เชื่อที่เมืองเธสะโลนิกาว่า เขาถูกกีดกันไม่ให้ไปเยี่ยมพวกเขาเพราะว่า “ซาตานได้ขัดขวางเรา”

ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นซึ่งพระเจ้าไม่ทรงรู้ แม้ว่าเมื่อสถานการณ์ปิดกั้นสิ่งที่เราอาจรับรู้ว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า พระองค์ก็ยังทรงควบคุมอยู่ พระองค์สามารถนำเอาการกระทำไม่ว่า

ของซาตาน หรือของมนุษย์ให้หันกลับมาเพื่อวัตถุประสงค์ของพระองค์เอง

ตัวอย่างเช่น การที่เปาโลถูกขัดขวางจากซาตาน ทำให้เกิดการเขียนหนังสือ 1 เธสะโลนิกา เปาโลเขียนไปหาคริสตจักรที่เธสะโลนิกา เพราะว่าเขาถูกขัดขวางไม่ให้ไปเยี่ยมพวกเขา

ข้อความที่สำคัญที่เปาโลแบ่งปันในหนังสือนี้มีผลกระทบที่ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งที่จะเกิดจากการไปเยี่ยม ข้อความดังกล่าวได้ถูกถ่ายทอดผ่านมาเป็นศตวรรษ เพื่อประโยชน์ของผู้เชื่อทุกคน

เรามีพระสัญญาที่อัศจรรย์จากพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องสถานการณ์ต่าง ๆ

“เรารู้ว่า พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” **โรม 8:28**

มีคำเตือนอย่างหนึ่ง... จงระวังอย่าเหมาเอาว่าพระเจ้าทรงใช้สถานการณ์เพียงอย่างเดียวในการสื่อสารกับมนุษย์

ตัวอย่างเช่น พระเจ้าบอกผู้เผยพระวจนะโยนาห์ให้ไปเทศนาที่เมืองนีนะเวห์ เมื่อเขามาถึงริมฝั่งทะเล มีเรือลำหนึ่งจะไปเมืองทาร์ซุส เขาก็ลงเรือนี้ไป แทนที่จะไปเมืองนีนะเวห์

เขาอาจพูดว่า “มีห้องโดยสารในเรือเปิดไว้ ซึ่งจะเดินทางไปที่ศทางตรงข้าม ดังนั้นอาจจะเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ให้ฉันไป”

เราต้องดูสถานการณ์ของชีวิตที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยโดยวิธีอื่น พระเจ้าทรงสื่อสารพระประสงค์ของพระองค์แก่โยนาห์แล้ว แต่โยนาห์นำเอาสถานการณ์มาทำให้ความต้องการของเขาสำเร็จ

ประตูที่เปิดและปิด

สถานการณ์ของชีวิตมีผลให้เกิดสิ่งที่เรียกว่า “ประตูที่เปิดและปิด”

เปาโลเขียนไปที่โครินธ์

“แต่ข้าพเจ้าจะอยู่ที่เมืองเอเฟซัสจนถึงเทศกาลเพ็นเทคอสเต

เพราะว่าที่นี่มีประตูเปิดให้ข้าพเจ้าอย่างกว้างขวางน่าจะเกิดผล ทั้งคนขัดขวางก็มีเป็นอันมากด้วย **1 โครินธ์ 16:8-9**

เปาโลตัดสินใจพักอยู่ที่เอเฟซัสเนื่องจากสถานการณ์แวดล้อมที่พระเจ้าทรงจัดไว้ เพราะว่ามีโอกาสที่ยิ่งใหญ่สำหรับงานรับใช้คริสเตียนเปิดแก่เขา เขาเรียกโอกาสนี้ว่า “ประตูเปิด”

เปาโลปรารถนาว่าประตูต้องเปิดแก่เขาเพื่อประกาศพระกิตติคุณ

“และอธิษฐานเผื่อเราด้วย เพื่อพระเจ้าจะได้ทรงโปรดเปิดประตูไว้ให้เรา สำหรับพระวาทะนั้นให้เรากล่าวความล้ำลึกของพระคริสต์ (ที่ข้าพเจ้าถูกจำจองอยู่ก็เพราะเหตุนี้)” **โคโลสี 4:3**

ในโอกาสอื่น เปาโลบันทึกความปรารถนาของเขาที่จะรับใช้ในท้องถิ่นที่บางแห่งแต่ประตูถูกปิดอยู่

“พระวิญญาณบริสุทธิ์ห้ามมิให้กล่าวพระวจนะของพระเจ้าให้แคว้นเอเชีย ท่านเหล่านั้นจึงไปทั่วแคว้นฟรีเจียกับกาลาเทีย

เมื่อลงไปยังที่ตรงข้ามกับแคว้นมิเซียแล้ว ก็พยายามจะไปยังแคว้นบิธีเนีย พระวิญญาณของพระเยซูไม่ทรงโปรดให้ไป” **กิจการ 16:6-7**

ประตูที่ปิดไม่ได้หมายความว่า คุณพลาดจากพระประสงค์ของพระเจ้า ไม่ได้หมายความว่า ไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่จะทำบางอย่าง เปาโลได้ประกาศในเอเชียในเวลาต่อมา พระเจ้าทรงนำในเวลาปัจจุบันโดยการปิดประตู พระองค์ทรงนำโดยการปิดประตูเช่นเดียวกับทางประตูที่เปิด

บางที่ประตูถูกปิดเพราะว่าไม่ใช่เวลาที่เหมาะสมในแผนการของพระเจ้า แต่ในเวลาต่อมาประตูนี้อาจถูกเปิดแก่คุณ

ทูตสวรรค์

ทูตสวรรค์ ซึ่งปรากฏที่บ้านของโลทในโซโดมได้นำทางเขา โดยบอกเขาให้จากเมืองโซโดมเพราะว่า การพิพากษาของพระเจ้ากำลังมาถึงเมืองนั้น (ปฐมกาล 19)

ทูตสวรรค์ พุดกับฟิลิปและบอกให้เขาไปสะมาเรีย (กิจการ 8:26) การเกิดของยอห์น ผู้ให้บังเกิดมาและการบังเกิดของพระเยซูถูกประกาศโดยทูตสวรรค์

มีบันทึกมากมายในพระคัมภีร์ถึงทูตสวรรค์ที่ปรากฏเพื่อสื่อสารพระประสงค์ของพระเจ้าแก่มนุษย์ คุณจะพบตัวอย่างอื่นๆ จากการศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตนเอง

การอัศจรรย์

การอัศจรรย์คือ เหตุการณ์เหนือธรรมชาติซึ่งเกินอำนาจของมนุษย์ที่จะทำได้ วิธีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดวิธีหนึ่ง ที่พระเจ้าตรัสผ่านการอัศจรรย์ได้ถูกบันทึกไว้ใน 1 พงศกษัตริย์ บทที่ 18

ผู้เผยพระวจนะเอลียาที่ได้รับคำบอกให้เตรียมแท่นบูชาต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้า เอลียาห์เตรียมแท่นบูชาและร้องไห้

“และอยู่มาเมื่อถึงเวลาถวายบูชา เอลียาห์ผู้เผยพระวจนะก็เข้ามาใกล้ทูลว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล ขอให้ทราบเสียทั่วกันในวันนี้ว่า พระองค์คือพระเจ้าในอิสราเอล และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์และข้าพระองค์ได้กระทำให้บรรดาสิ่งเหล่านี้ตามพระดำรัสของพระองค์

แล้วไฟของพระเจาก็ตกลงมาและไหม้เครื่องเผาบูชา และพินและหิน และผงคลี และเสียน้ำซึ่งอยู่ในคูล

และเมื่อประชาชนทั้งปวงได้เห็นเขาก็ชบหน้าและร้องว่า “พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า””

1 พงศกษัตริย์ 36,38,39

พระเจ้าทรงใช้เหตุการณ์อัศจรรย์เพื่อพูดกับคนซึ่งนมัสการรูปเคารพและทรงเปิดเผยพระองค์เองว่าเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้และมีชีวิตอยู่

พระเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์โดยทางการอัศจรรย์ในธรรมชาติ เสาไฟและเสาเมฆในท้องฟ้าในการนำทางแก่ชาติอิสราเอลในตอนกลางคืนและกลางวัน ขณะที่เขาเดินทางผ่านทะเลทราย

“พระเจ้าเสด็จนำทางพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และตอนกลางคืนด้วยเสาเพลิง ให้เขามีแสงสว่างเพื่อจะได้เดินทางได้ทั้งกลางวันและกลางคืน เสาเมฆในเวลากลางวันและเสาเพลิงในเวลากลางคืน มิได้คลาดจากเบื้องหน้าประชากรเลย”

อพยพ 13:21-22

คุณจะพบตัวอย่างหลายประการในพระคัมภีร์ ซึ่งพระเจ้าทรงสื่อสารแก่มนุษย์โดยทางการอัศจรรย์ จงสังเกตดูสิ่งเหล่านี้ขณะที่คุณศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตนเอง

ความฝัน

พระเจ้าทรงปรารถนาอย่างมากที่จะสื่อสารกับมนุษย์ จนพระองค์ตรัสกับเขาในขณะที่เขานอนหลับ

พระเจ้าตรัสในฝัน ซึ่งไม่ใช่ความฝันธรรมดาๆ ที่ทุกคนฝันกัน เป็นความฝันที่เหนือธรรมชาติที่พระเจ้าประทานให้ ซึ่งละเอียดละออ เฉพาะเจาะจง และเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบางประการในพระคัมภีร์

....พระเจ้าเตือนอาบีเมเลค เกี่ยวกับความบาปของเขาที่เอภรรยาของอับราฮัมคือนางซาราห์ไป ปฐมกาล 20:3

ทูตสวรรค์ พูดกับยาโคบในความฝันเพื่อเตือนเขาถึงคำสัญญาของเขาต่อพระเจ้า ปฐมกาล 31:11-13

พระเจ้าทรงใช้ความฝันเพื่อเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์เองแก่โยเซฟ ปฐมกาล 37

พระเจ้าทรงปรากฏแก่โซโลมอนในความฝันและให้โอกาสเขาที่จะขอสิ่งที่เขาต้องการ 1 พงศ์กษัตริย์ 3:5

ความฝันถูกใช้เพื่อนำพาคนเลี้ยงแกะให้กลับมาประเทศของเขาโดยทางอื่นเนื่องจากกษัตริย์ที่ชั่วร้าย มัทธิว 2:12-13

นี่เป็นเพียงตัวอย่างบางประการว่าพระเจ้าทรงสื่อสารอย่างไรในความฝัน คุณอาจหาตัวอย่างอื่นๆ อีกเมื่อคุณศึกษาต่อไปถึงวิธีการนำทางนี้ในพระวจนะของพระเจ้า

นิมิต

นิมิตคล้ายคลึงกับความฝันตรงที่ว่าคุณเห็นบางอย่างจริงๆ แตกต่างจากความฝัน เพราะว่าคุณตื่นอยู่ (ไม่ได้หลับ) เหมือนกับมีความฝันโดยไม่หลับ

เราอาจเห็นนิมิตด้วย “ตาฝ่ายวิญญาณ” เช่นเดียวกับตาฝ่ายร่างกาย หมายความว่าคุณ

ไม่ได้เห็นด้วยตาธรรมชาติจริง ๆ แต่พระเจ้าทรงให้คุณมีภาพในวิญญาณของคุณ
ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบางประการจากพระคัมภีร์ ซึ่งพระเจ้าทรงใช้นิมิตเพื่อสื่อสารกับ
มนุษย์ :

...พระเจ้าทรงปรากฏแก่อับรามในนิมิตและทรงทำสัญญาที่ยิ่งใหญ่กับเขา ปฐมกาล 15
...หนังสือดาเนียล เต็มไปด้วยนิมิต (เช่นเดียวกับความฝัน) พระเจ้าทรงใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อ
เปิดเผยหลายสิ่งเกี่ยวกับอนาคตของโลก พระองค์ตรัสกับผู้เผยพระวจนะหลายคนในพระคัมภีร์
เดิมโดยทางนิมิต

พระเจ้าทรงให้นิมิตแก่เปโตรเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องนำชาวประเสริฐไปให้คนต่าง
ชาติ กิจการ 10

พระเจ้าทรงเรียกเปาโลให้ไปมาซิโดเนียโดยทางนิมิต กิจการ 16:9

...พระเจ้าตรัสแก่เปาโลในตอนกลางคืนโดยทางนิมิต กิจการ 18:9-10

...หนังสือเล่มสุดท้ายในพระคัมภีร์คือ วิวรรณ์ เขียนจากนิมิตที่อัครทูตยอห์นมองเห็น

เสียงที่ฟังได้ยิน

พระเจ้าตรัสแก่เปาโลด้วยเสียงที่ฟังได้ยินระหว่างการเดินทางไปตามถนนดามัสกัส คุณ
อ่านเรื่องนี้ได้ในกิจการ บทที่ 9

**“เขาโลจึงล้มลงถึงดินและได้ยินพระสุรเสียงตรัสมาว่า “เขาโล เขาโลเอ๋ย เจ้าข่ม
เหงเราทำไม”**

**เขาโลจึงทูลถามว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้นั้น” พระองค์ตรัสว่า “เรา
คือเยซู ซึ่งเจ้าข่มเหง” กิจการ 9:4-5**

พระเจ้าตรัสกับซามูเอลด้วยเสียงที่ฟังได้ยินด้วย

**“และพระเจ้าเสด็จมาประทับยืนอยู่ ทรงเรียกอย่างครั้งก่อน ๆ ว่า “ซามูเอล ซามู
เอลเอ๋ย” และซามูเอลตอบว่า “ขอตรัสเถิด เพราะผู้รับใช้ของพระองค์คอยฟังอยู่”**

1 ซามูเอล 3:10

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยการประกาศว่า “และพระเจ้าตรัสว่า...” หรือข้ออ้างอิงต่อความ
จริงที่ว่า พระเจ้า “ตรัส” หรือ “ทรงบัญชา” ซึ่งบ่อยครั้งจะเป็นเสียงที่ฟังได้ยิน
แต่มีอีกเสียงหนึ่งซึ่งพระเจ้าตรัสผ่าน...

เสียงที่อยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเจ้าทรงใช้เสียงที่อยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อตรัสกับมนุษย์บ่อยครั้งกว่า
การพูดด้วยเสียงที่ได้ยิน ซึ่งเรียกว่า “ได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณ”

“เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า”

โรม 8:14

การได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณเป็นเรื่องของชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้ที่ได้รับการทรงนำ วิญญาณที่ตายในบาปไม่มีชีวิตฝ่ายวิญญาณ ไม่อาจได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

การได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แสดงถึง การไร้ความสามารถที่จะนำตัวคุณเองได้ ซึ่งเราได้เรียนมาในบทที่แล้วว่าเป็นความจริง

เมื่อคุณมีประสบการณ์แห่งการบังเกิดใหม่แห่งความรอด พระเจ้าทรงประทานวิญญาณใหม่แก่คุณ ซึ่งสามารถรับการสื่อสารจากพระองค์ได้

“เราให้ใจใหม่แก่เจ้าและเราจะบรรจิจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเจ้า และให้ใจเนื้อแก่เจ้า และเราจะใส่วิญญาณของเราภายในเจ้า และกระทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเราและกระทำตาม”

เอเสเคียล 36:26-27

เมื่อคุณได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าก็ทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ งานรับใช้ประการหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ การนำทาง

“เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงจะเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยผลการ แต่พระองค์จะตรัสสิ่งที่พระองค์ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรงแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นที่จะเกิดขึ้น”

ยอห์น 16:13

วิญญาณของมนุษย์คือ “มนุษย์ที่ซ่อนอยู่ในจิตใจ” 1 เปโตร 3:4 (พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า “แต่จงให้เป็นการประดับภายในจิตใจ” - เป็นการดีความ ไม่ได้แปลตรง)

เมื่อพระเจ้าตรัสแก่มนุษย์ภายใน พระองค์ตรัสกับวิญญาณของคุณ ผู้เขียนสุภาชิตกล่าวว่า วิญญาณของมนุษย์เป็นเทียน หรือตะเกียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า

“มนธรรมของมนุษย์เป็นประทีปของพระเจ้า ส่องดูส่วนลึกที่สุดของเขาทั้งสิ้น”

สุภาชิต 20:27

ในโลกฝ่ายธรรมชาติ แสงเทียนทำให้คุณมองเห็นในความมืด ในโลกฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าทรงใช้แสงเทียนแห่งวิญญาณของคุณ เพื่อนำก้าวย่างของคุณตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ทรงส่องสว่างและทรงนำผ่านทางวิญญาณของคุณ

ครั้งหนึ่ง ขณะที่เดินทางโดยเรืออัครทูตเปาโลเตือนกับต้นเรือว่า
**“ว่า “ดูก่อนท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าเห็นว่าซึ่งเราจะแล่นไปคราวนี้จะมีอันตรายและ
 เสียหายมาก มิใช่แต่ของบรรทุุกกับเรือกำปั่นเท่านั้น แต่ชีวิตของเราทั้งหลายด้วย”**

กิจการ 27:10

เปาโลไม่ได้พูดว่า “ข้าพเจ้าเห็นนิมิต” เขาไม่ได้อ้างว่ามีความฝันหรือว่าพระเจ้าตรัส
 ด้วยเสียงที่ได้ยินแก่เขา วิญญาณของเขามีพยานจากพระเจ้าและพยานนั้นพิสูจน์แล้วว่าถูกต้อง
 เป็นจริง

คุณต้องฝึกวิญญาณของคุณให้รู้สึกไวต่อพระเจ้า เราใช้เวลามากในการพัฒนาสติปัญญา
 โดยทางการศึกษา ใช้เวลามากในการพัฒนาร่างกายโดยการออกกำลังกายและเล่นกีฬา แต่เราใช้
 เวลาร้อยในการพัฒนาฝ่ายวิญญาณ

คุณสามารถให้การศึกษากับวิญญาณของคุณเช่นเดียวกับกับความคิดของคุณ วิญญาณของ
 คุณสามารถพัฒนาให้มีกำลังฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับที่ร่างกายของคุณสามารถถูกสร้างและฝึก
 ฝนได้

คุณฝึกฝนวิญญาณของคุณโดยการภาวนาพระวจนะของพระเจ้า

**“อย่าให้หนังสือธรรมบัญญัตินี้ห่างเหินไปจากปากของเจ้า แต่เจ้าจงตรึกตรองตาม
 นั้นทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะกระทำตามข้อความที่เขียนไว้ในทุก
 ประการ แล้วเจ้าจะมีความจำเริญและเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี”**

โยชูวา 1:8

พระเจ้าทรงใช้เสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ภายในเพื่อทำให้จิตสำนึกของเรารู้สึก
 สำนึกผิด จิตสำนึกคือ การรับรู้ภายในว่าสิ่งผิดหรือถูก ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานให้

ความรู้สึกคือ เสียงของร่างกาย พระเจ้าไม่ใช่ “ความรู้สึก” ของเราเพื่อนำทางเรา เนื้อ
 หนังเป็นศัตรูของวิญญาณ ดังนั้นความรู้สึกอาจหลอกหลวงเราได้

เหตุผลคือ เสียงของความคิด วิธีทางของเจ้ามักจะอยู่เหนือเหตุผลของมนุษย์ ขบวนการ
 ของความคิดของพระองค์สูงกว่าความคิดของเรามากนัก

จิตสำนึกคือ เสียงของวิญญาณของมนุษย์ ทำให้รู้สึกผิดและนำเราไปตามพระประสงค์ที่
 ดียอดเยี่ยมของพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสแก่วิญญาณของเรา วิญญาณทำให้จิตสำนึกรู้สึกผิด โดยวิธีนี้
 เราถูกนำเข้ามาสู่การกระทำที่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับวิญญาณของเรา จิตสำนึกถูกตัดสินว่าผิด แต่เรายังคง
 “เฉยเมย” จิตสำนึกของเรา “ถูกเผาไหม้” หมายความว่า จิตสำนึกแข็งกระด้างต่อการลงโทษของ
 พระวิญญาณบริสุทธิ์

“...มีจิตสำนึกที่ถูก نابให้ไหม้ด้วยเหล็กร้อน...” 1 ทิโมธี 4:2 (ภาษาไทยแปลว่า

จิตสำนึกเป็นทาสของมาร)

หนังสือสุภาษิตบรรจุข้อพระคัมภีร์หลายข้อที่ชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงควบคุมความคิดภายใน และจิตสำนึกของมนุษย์เพื่อนำทางมนุษย์ไปสู่พระประสงค์ของพระองค์

“แผนงานของความคิดเป็นของมนุษย์ แต่คำตอบของล้นมาจากพระเจ้า”

สุภาษิต 16:1

“ใจของมนุษย์กะแผนงานทางของเขา แต่พระเจ้าทรงนำอย่างทำของเขา”

สุภาษิต 16:9

“พระทัยพระราชเป็นเหมือนธารน้ำในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระเจ้าจะหันไปไหน ๆ ตามแต่พระองค์ทรงโปรด”

สุภาษิต 21:1

ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

นอกจากเสียงภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์และงานรับใช้ของพระองค์ในการทรงนำทางและสื่อสารเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้าแล้ว พระเจ้ายังทรงใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อตรัสกับมนุษย์

ของประทานฝ่ายวิญญาณคือ ความสามารถพิเศษที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานให้ ของประทานหลายประการเหล่านี้ช่วยให้เราสามารถรับรู้การสื่อสารจากพระเจ้าได้

มีของประทานแห่งลิ้น ซึ่งพระเจ้าตรัสกับมนุษย์ด้วยภาษาที่เขาไม่รู้จัก มีการแปลจากพระเจ้าตามมาเพื่อแปลข้อความนั้น

มีการใช้ภาษาแห่งการอธิษฐานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ภาษาอื่น ๆ (ภาษาแปลก ๆ)) โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อนำทางเราไปสู่พระประสงค์ของพระเจ้า เมื่อเราไม่รู้ว่าจะอธิษฐานอย่างไร เกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้า....

“และพระองค์ผู้ทรงชั้นสูตรใจมนุษย์ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณทรงอธิษฐานขอเพื่อธรรมิกชนตามที่ชอบพระทัยพระเจ้า”

โรม 8:27

มีของประทานแห่งการพยากรณ์ซึ่งนำข้อความโดยตรงจากเจ้ามาสู่ประชากรของพระองค์

มีของประทานที่เรียกว่าการจำแนกวิญญาณ ซึ่งพระเจ้าทรงสื่อสารกับมนุษย์เกี่ยวกับวิญญาณต่างๆ ที่ทำงานอยู่ในตัวของผู้อื่น

มีของประทานแห่งสติปัญญาและความรู้ ซึ่งพระเจ้าทรงสื่อสาร

ของประทานฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ทั้งหมดเป็นวิธีการสื่อสารจากเจ้ามายังมนุษย์

การศึกษาถึงของประทานเหล่านี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตของวิชานี้ เนื่องจากเป็นวิชาที่กว้างขวางมาก เพื่อศึกษาต่อไปถึงของประทานฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ให้ดูวิชาชื่อ “งานรับใช้ของพระ

วิญญาณบริสุทธิ์”

วิธีอื่นๆ อีก 2 วิธี ในการนำทางตามพระคัมภีร์คือ การจับฉลากและการใช้ช่นแกะซึ่งเราได้กล่าวมาในบทก่อนหน้า

ตามที่เราเรียนว่า การจับฉลากเป็นเรื่องของโชค ซึ่งใช้เพียงในขณะก่อนการที่จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ และไม่มีการบันทึกว่ามีการใช้อีกหลังจากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานโดยทางการเติมให้เต็มในตัวเรา (กิจการ 2)

เราเรียนรู้ว่า ช่นแกะได้มีการกล่าวถึงเพียงครั้งเดียวในพระคัมภีร์ ก็เดโอนเป็นผู้ใช้เวลาที่มีวิกฤติการณ์ของประเทศ เป็นหมายสำคัญแห่งการอัศจรรย์ที่ใช้เพื่อการยืนยัน ไม่ใช่การสื่อสารเพื่อนำทาง

พระเจ้าไม่ทรงถูกจำกัด

พระเจ้าไม่ได้ตรัสด้วยวิธีเดียวกันเสมอไป ผู้เชื่อพยายามที่จะจำกัดพระเจ้าให้อยู่ในรูปแบบที่กำหนดไว้ เพราะว่าพระเจ้าได้ตรัสกับเขาด้วยวิธีบางอย่างครั้งหนึ่ง เขาจึงเชื่อว่าพระองค์จะทรงนำทางเขาด้วยวิธีเดียวกัน

แต่ตามที่เราได้เรียนในบทนี้ พระเจ้าทรงมีวิธีการต่างๆ มากมายในการสื่อสารกับมนุษย์ พระเจ้าไม่ทรงถูกจำกัดด้วยรูปแบบที่กำหนดไว้ จงดูตัวอย่างต่อไปนี้

โมเสส

เมื่อโมเสสกำลังนำชนชาติอิสราเอลข้ามทะเลทรายไปยังดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ การจัดหาหน้าสำหรับคน 2 ล้านคนก็เป็นปัญหาใหญ่ทีเดียว

ในโอกาสหนึ่ง พระเจ้าทรงบอกโมเสสให้ตีหินด้วยไม้เท้าของเขา เมื่อเขาทำตาม น้ำก็ไหลออกมาจากหินนั้น

ในอีกโอกาสหนึ่ง เมื่อคนอิสราเอลหิวน้ำ พระเจ้าต้องการให้โมเสสพูดกับหิน แต่โมเสสกลับตีหินนั้นตามที่เขาเคยทำ ซึ่งทำให้พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยมาก และโมเสสก็ถูกลงโทษ

เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการรอดคอยการทรงนำจากพระเจ้า แม้ว่าจะเผชิญกับสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งพระองค์ได้ทรงนำมาก่อนในอดีต พระเจ้าไม่ทรงถูกจำกัดด้วยรูปแบบเดิมของการสื่อสารซึ่งคุณได้เคยประสบมา

(ข้อสังเกต : คุณอาจคิดว่าพระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมที่ลงโทษโมเสสด้วยความผิดเพียงเล็กน้อย ในการตีหินแทนที่จะพูดกับหิน)

หิน (ศิลา) มีความหมายเป็นสัญลักษณ์เป็นตัวแทนพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า และน้ำชำระชีวิตแห่งการทรงไถ่ซึ่งจะไหลพุ่งออกมาโดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

แต่พระเยซูทรงถูกโบยตีเพียงครั้งเดียวเป็นพอ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องถูกตีอีกครั้งหนึ่ง ความสำคัญของสัญลักษณ์นี้เองซึ่งทำให้ความไม่พอใจที่พระเจ้ามีต่อโมเสสนั้นยิ่งใหญ่

เอลียาห์

พระเจ้าทรงใช้วิธีเหนือธรรมชาติหลายประการเพื่อสื่อสารแก่เอลียาห์ระหว่างการรับใช้ของเขา แต่วันหนึ่ง เอลียาห์มีประสบการณ์พิเศษซึ่งแสดงถึงความสำคัญของการรู้จักพระสุรเสียงของพระเจ้า

พระเจ้าบอกเอลียาห์ให้ไปยืนบนภูเขาและรอคอยให้พระเจ้าตรัสแก่เขา นี่คือนี่ที่เกิดขึ้น **“และพระองค์ตรัสว่า “จงออกไปเถิด ไปยืนอยู่บนภูเขาต่อพระพักตร์พระเจ้า” และดูเถิดพระเจ้าทรงผ่านไป และลมใหญ่อันแรงกล้าได้พัดพังภูเขา และทำให้หินแตกเป็นก้อน ๆ ต่อพระพักตร์พระเจ้า แต่พระเจ้ามิได้สถิตในลมนั้น ภายหลังลมก็แผ่นดินไหว แต่พระเจ้าหาทรงสถิตในแผ่นดินไหวนั้นไม่**

ภายหลังแผ่นดินไหวก็เกิดไฟ แต่พระเจ้าหาทรงสถิตในไฟนั้นไม่ ภายหลังไฟก็มีเสียงเบา ๆ” 1 พงศกษัตริย์ 19:11-12

มีเหตุการณ์เหนือธรรมชาติหลายประการเกิดขึ้นในตอนนั้น บางวิธีพระเจ้าเคยทรงใช้สื่อสารกับเอลียาห์มาแล้ว แต่ในครั้งนี้ พระเจ้าไม่ได้ตรัสในเหตุการณ์ที่น่าเกรงขามเช่นนั้น แต่ตรัสในเสียงเจี๊ยบ ๆ เบา ๆ ซึ่งอาจเป็นเสียงที่ได้ยินหรือเสียงเจี๊ยบ ๆ ภายในจิตวิญญาณของเขาก็ได้

เปาโล

พระเจ้าทรงใช้หลายวิธีเพื่อนำพาอัครทูตเปาโลระหว่างงานรับใช้ของเขา :

...บนถนนดามัสกัส เปาโลได้รับการทรงนำพาโดยแสงจ้า และเสียงจากสวรรค์

กิจการ 9:1-8

...เมื่อมีการวางแผนที่จะฆ่าเปาโล เขาถูกเตือนโดยผู้เชื่อซึ่งพระเจ้าทรงใช้ให้ช่วยเขาให้หนีไปได้

กิจการ 9:20-25

...บารนาบัสถูกพระเจ้าใช้ให้ก่อร่างความสัมพันธ์ระหว่างเปาโลและสาวกคนอื่นๆ

กิจการ 9:20-28

พระเจ้าทรงใช้ “พวกพี่น้อง” ให้ช่วยเปาโลหนีชาวกรีกที่โกรธเคือง

กิจการ 9:29-30

...เมื่อเปาโลพบพวกหน้าถือลัทธิ พระเจ้าทรงประทานการจำแนกวิญญาณแก่เขา เพื่อนำการปลดปล่อยมาให้

กิจการ 13:6-12

...คำพยากรณ์ส่วนตัวโดยอะกาบัสยืนยันประสบการณ์ที่รอคอยเปาโลอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม

กิจการ 21:10-14

...พระเจ้าตรัสกับเปาโลทางความฝันและนิมิต

...สถานการณ์ที่เปิดประตูสำหรับการรับใช้เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ทำให้เปาโลเปลี่ยน

แผนการส่วนตัวของเขา

1 โครินธ์ 16:8-10

ฟิลิป

“แต่ทูตองค์หนึ่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้สั่งฟิลิปว่า “จงลุกขึ้นไปยังทิศใต้ตามทางที่ลงไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกาซา” (ซึ่งเป็นทางเปล่าเปลี่ยว)

ฝ่ายฟิลิปก็ลุกขึ้นไป และดูเถิดมีชาวเอธิโอเปียคนหนึ่งเป็นขันที เป็นข้าราชการของพระนางคานดาสีพระราชินีของชาวเอธิโอเปีย และเป็นนายคลังทรัพย์สินทั้งหมดของพระราชินีนั้น ได้มานมัสการในกรุงเยรูซาเล็ม

ขณะนั่งรถกลับไป ท่านอ่านหนังสืออิสยาห์ผู้เผยพระวจนะอยู่
ฝ่ายพระวิญญาณตรัสสั่งฟิลิปว่า “จงเข้าไปให้ชิดรถนั้นเถิด””

กิจการ 8:26-29

พระเจ้าตรัสกับฟิลิปครั้งแรกผ่านทางทูตสวรรค์ ครั้งที่สองพระองค์ตรัสโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฟิลิปไม่ได้ออกการยืนยันจากทูตสวรรค์ในครั้งที่สองที่พระเจ้าตรัสเพียงเพราะพระเจ้าทรงใช้วิธีการนี้มาก่อนหน้านี้

ดาวิด

เมื่อดาวิดเป็นชายหนุ่ม เขาทำสงครามกับศัตรูของประชากรของพระเจ้าชื่อ โกลิอัท แม้ว่าชายนี้เป็นยักษ์และมีอาวุธครบครัน แต่พระเจ้าทรงบอกดาวิดไม่ให้ใช้อาวุธธรรมดาที่ใช้กันอยู่ แต่ให้ใช้การขว้างหินด้วยสายสลิง

ในชัยชนะอันสง่าผ่าเผยนี้ ดาวิดทำให้ศัตรูพ่ายแพ้ด้วยการขว้างหินเพียงครั้งเดียว ซึ่งถูกคนหนึ่งที่หน้าผาก

อย่างไรก็ตาม ในปีหลังๆ ดาวิดอาจถูกฆ่าโดยยักษ์ชื่อ อิชิบenom ถ้าหลานของเขาชื่อ อาปีซัยไม่ได้มาช่วย

เราจะสรุปว่า พระเจ้าทรงอยู่กับดาวิดเมื่อเขาพบโกลิอัท แต่ไม่ทรงอยู่ด้วยเมื่อเขาเผชิญกับยักษ์คนที่สองหรือ

เปล่าเลย ไม่ใช่เช่นนั้น พระเจ้าเพียงแต่ทรงใช้วิธีต่างกัน ในครั้งแรกพระเจ้าทรงใช้ความชำนาญของดาวิดเกี่ยวกับหินสายสลิง ครั้งที่สองพระเจ้าทรงใช้ความชำนาญการทหารของอาปีซัย

เมื่อพระเจ้าไม่ทรงเลือกที่จะตรัสกับคุณเหมือนที่ทรงเคยทำในอดีตที่ผ่านมา อย่ากระวนกระวายใจถ้าพระประสงค์ของพระองค์สำหรับคุณในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงไม่เหมือนกับที่เคยเป็นมาก่อน อย่ารู้สึกสับสน

พระเจ้าไม่ทรงถูกจำกัดในรูปแบบของการสื่อสารของพระองค์ พระผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้น ทรงเป็นพระผู้สื่อสารที่ยิ่งใหญ่ด้วย วิธีของพระองค์ไม่ทรงถูกจำกัด

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 6

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. จงยกตัวอย่างหนึ่งประการจากตัวอย่างในพระคัมภีร์ที่กล่าวในบทเรียนนี้ ซึ่งยืนยันว่าพระเจ้าไม่ทรงถูกจำกัด และไม่ตรัสด้วยวิธีเดียวกันเสมอไป

3. จงบอกวิธี 12 วิธีที่กล่าวในบทนี้ ซึ่งเป็นวิธีในพระคัมภีร์ซึ่งพระเจ้าทรงใช้ตรัสกับมนุษย์

4. อ่านข้อความต่อไปนี้ ข้อความใดถูก จงเขียนตัว ๓ ไว้ข้างหน้า ถ้าข้อความใดผิด จงเขียนตัว ผ ลงข้างหน้า
 - ก. _____ ถ้าคุณพบ “ประตูปิด” หมายความว่า คุณได้พลาดจากพระประสงค์ของพระเจ้า
 - ข. _____ พระเยซูไม่ได้อธิษฐานเพื่อที่จะรู้พระประสงค์ของพระเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงรู้อยู่แล้ว
 - ค. _____ โยเซฟรู้สึกว่าเขาเป็นเหยื่อของสถานการณ์และขมขื่นใจ
 - ง. _____ สถานการณ์เป็นเครื่องชี้ที่ดีที่สุดถึงพระประสงค์ของพระเจ้า
 - จ. _____ โยนาห์ใช้สถานการณ์เพื่อทำให้ความประสงค์ของตนเองสำเร็จแทนที่จะทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ
 - ฉ. _____ วิธีอื่นๆ ในการสื่อสารของเจ้าย่อมจะไปด้วยกันกับพระวจนะที่เขียนไว้

คำตอบบททดสอบ บทที่ 6

1. “เหตุฉะนั้นอย่าเป็นคนโง่เขลา แต่จงเข้าใจหน้าพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นอย่างไร

โคโลสี 1:9

สดุดี 86:11

โคโลสี 4:12

เอเฟซัส 6:18

2. พระเจ้าทรงสื่อสารพระประสงค์ของพระองค์แก่มนุษย์ แต่บางครั้งมนุษย์ก็รีบร้อนเกินไปในการตัดสินใจและไม่รอคอยการสื่อสารจากพระองค์

จงศึกษาตัวอย่างต่อไปนี่ถึงคนที่ทำการรีบเร่งเกินไป ไม่ยอมให้ออกัสแก่พระเจ้าที่จะสื่อสารพระประสงค์ของพระองค์แก่เขา :

โมเสสฆ่าชาวอียิปต์ : อพยพ บทที่ 2

โยชูวาทำสัญญาสันติภาพกับคนกิเบโอน : โยชูวา 9

อับราฮัมและอิซมาเอล.. อับราฮัมไม่ได้รอคอยพระสัญญาที่จะให้ทายาทแก่เขา

: ปฐมกาล 16

3. จงอ่านหนังสือกิจการของอัครทูต จงเขียนลำดับของวิธีต่างๆ กับที่พระเจ้าสื่อสารกับมนุษย์ในระหว่างช่วงเวลาของคริสตจักรยุคแรก